

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XXI, Seria II, Nr. 5044

4 PAGINI — 25 BANI

Miercuri 4 august 1965

Utilaje pentru agricultură

BACĂU (de corespondentul nostru)
Porumbul este încă verde în lanuri, dar de pe acum se fac pregătiri pentru recoltarea și depozitarea lui operativă. Zilele acestea, de la întreprinderea metalurgică de stat „Ceahlău” din Platra Neamț, a fost expedit beneficiarilor din agricultură cel de al 500-lea transportator alimentator pentru pășule. Acest agregat cu bandă de cauciuc, dotat cu un motor reductor de 2,2 kilowati, se folosește în cuplaj cu depănșatorul de știuleți, fabricat de întreprinderea „7 Noiembrie” din Craiova. El poate transporta o cantitate de 20 tone știuleți într-o oră.
Prin dotarea unităților agricole cu aceste utilaje crește simțitor productivitatea muncii la înmagazinare, se reduce timpul de staționare a vehiculelor.

Se ia o nouă probă de oțel

Foto: ION CUCU

Muncitorul Iosif Gheorghe evidențiat în întrecerea socialistă de la parchetul Stubeaua al I. F. Curtea de Argeș doborînd un brad de peste 30 m înălțime
Foto: AGERPRES

În întimpinarea Zilei minerului

OLTENIA (de la corespondentul nostru)
Pe grafiul întrecerilor socialiste, minerii din Oltenia înscriu în aceste zile succese însemnate. Din Valea Motruului și Rovinari, de la Baia de Fier și Schela, șoseca la Truștie minier, din 24 în 24 de ore, vești despre noi realizări ale minerilor. Planul pe primele 7 luni ale anului a fost îndeplinit cu șapte zile mai devreme. La 1 august se extrăsesse peste plan 27.627 tone lignit, 731 tone antracit și 110 tone grafit flotat. Cele mai bune rezultate au fost obținute în această perioadă de colectivul de la Schela, care a îndeplinit planul pe 7 luni cu 17 zile mai devreme. În ordine, urmează cel din Rovinari, cu 15 zile avans față de plan,

și apoi minerii de la Exploatarea grafitului — Baia de Fier — cu 13 zile. La Rovinari, de pildă, în ziua de 20 iulie s-a depășit cu aproape 1.000 tone producția medie zilnică. La 31 iulie, din sectorul Leurdă al exploatarea minierei Motru erau trimise „la zi” 1.284 tone cărbune. La celălalt sector de pe Valea Motruului — Horăști — brigada lui Constantin Văduva raporta la sfîrșitul lunii iulie un alt succes: 35 de metri la înaintare, depășindu-și astfel planul cu 23 la sută.
În bilanțul pe care minerii Olteniei îl vor înscrie în ziua sîrbătorilor lor vor fi trecute, fără îndoială, noi succese. Cele de pînă acum sînt o confirmare.

TOATE COMBINELE, TOȚI SECERĂTORII IN LAN!

Acțiunea este deosebit de valoroasă contribuția tineretului la înfăptuirea măsurilor luate pentru stringerea în cel mai scurt timp a recoltei. La Veneția de Jos, de exemplu, era de secerat grîul de pe 427 de hectare. Nu se putea lucra cu combinele, soarele fiind în pantă. Era nevoie de secerători, coșai, de toți secerătorii și coșaii din cooperativa agricolă. Organizația U.T.M. a apelat la toți tinerii care știu să mînuiască aceste unelte, chiar dacă unii nu făceau parte din brigăzile de cîmp. Și s-au angajat toți să vină în ziua sau ora cînd va stabili inginerul că-i momentul optim. Cînd grîul a dat în plîngă și cînd au fost chemați, au venit 75 de tineri — mai mulți decît chiar se prevăzuse. În adunarea generală a organizației U.T.M. în care s-a discutat despre sarcinile care revin uneltiștilor în actuala campanie, ei s-au angajat să lucreze bine și repede pentru a scurta timpul rezervat strînsului recoltei. Acest angajament i-a deter-

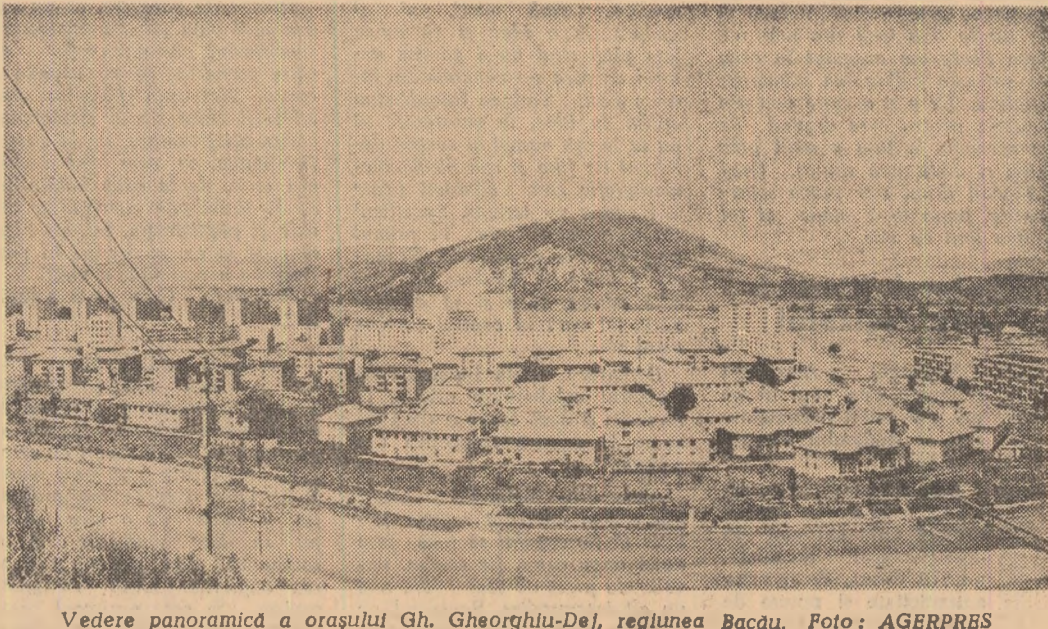
minat să vină la cîmp în ziua stabilită cu 2 ore mai devreme decît prevedea planul operativ și să prelungească lucrul, seara, cu încă două ore. În urma lor vreo 4-5 zile să se strîngă recolta de pe 350 hectare în loc de 220, să se elibereze mîriștile și cîinci tractoare să înceapă imediat arăturile.
Am prezentat succint acest tablou al activității organizației U.T.M. de la Veneția de Jos pentru că este caracteristic multor organizații U.T.M. din cooperativele agricole din raionul Făgăraș (Mîndra, Decelean, Vița de Jos etc.). El poate servi ca exemplu uneltiștilor din alte unități ale aceluiași raion unde lucrările agricole din actuala campanie sînt rămase în urmă, iar contribuția lor este sub posibilități. Această sugestie este adresată în primul rînd organizațiilor U.T.M. din cooperativele agricole Cîrțișoara, Arpașul de Jos, Calbor. La

I. TEOHARIDE
(Continuare în pag. a III-a)

LA PEȘTIȘ Stația de transformare, în funcțiune

La Peștiș, regiunea Hunedoara, a intrat marți în funcțiune stația de transformare de 220/110 kV. Aceasta unitate importantă a fost proiectată în întregime în țară. Ea este dotată cu un transformator de 220 MVA, al do-

lea de acest gen fabricat în întregime la Uzinele „Electropulver” din Craiova. O dată cu terminarea stației de transformare a început să funcționeze, la tensiunea proiectată de 220 kV, linia Luduș-Peștiș, dată în exploatare anul trecut la tensiunea de 110 kV.
Prin trecerea la tensiunea de 220 kV a acestei linii, s-a întărit și prelungit artera de 220 kV a sistemului energetic național, mărindu-se capacitatea sa de transport.

Vedere panoramică a orașului Gh. Gheorghiu-Dea, regiunea Bacău. Foto: AGERPRES

DE LA CAMIONUL TRAS CU SFOARA, LA CERCUL DE ELECTRONICĂ

O MASĂ ROTUNDĂ A „SCINTEII TINERETULUI” PE TEMA CULTIVĂRII PASIUNII PENTRU TEHNICĂ ÎN RÎNDURILE COPILOR ȘI ȘCOLARILOR

Trăim în epoca unei uriașe revoluții științifice și tehnice. Într-un sens se poate spune că știința a devenit o prezență cotidiană în viața imensei majorități a omenirii. Se extinde automatizarea și mecanizarea complexelor procese de producție; pe ogoare se întinse mașini agricole moderne; se înmulțesc produsele artificiale create din om; se delegează folosirea în scopuri pasnice a energiei atomice. Știința și tehnica modernă au pătruns în casele oamenilor, în viața lor de fiecare zi. Și totuși această enumerare este departe de a înfățișa tabloul complet al pătrunderii științei și tehnicii în cele mai profunde și complexe domenii ale vieții sociale. De aceea, în zilele noastre se impune tot mai mult, cu o exigență absolută ca un număr tot mai mare de oameni să urce pe treptele cunoașterii științifice, ca însușirea științei și tehnicii moderne să devină o activitate de masă.
În țara noastră s-au obținut rezultate științifice remarcabile atât din punct de vedere al aportului teoretic cit și aplicativ. Dar în anii viitori noi sarcini de răspundere stau în fața științei românești.
„Desăvîrșindu-se în epoca puternică revoluției tehnico-științifice mondiale — arăta în vorbă Nicolae Ceaușescu în raportul prezentat la cel de-al IX-lea Congres al P.C.R. — este imperios necesar ca industrializarea să se realizeze pe baza tehnicii celei mai avansate, să se asigure introducerea continuă în producție a celor mai noi cuceriri ale științei, acordîndu-se atenția principală mecanizării și automatizării proceselor de producție — condiții hotărîtoare a creării unei industrie și economii moderne”. Pentru realizarea acestui deziderat țara noastră va avea nevoie de un număr sporit de cadre tehnice cu pregătire medie și superioară. Partidul și statul nostru au stabilit un întreg sistem de pregătire a acestor cadre, au adoptat măsurile corespunzătoare privind îmbunătățirea învățămîntului de toate gradele, legarea sa mai strîns de nevoile actuale ale economiei și culturii. Toate acestea stimulează interesul tinerei generații pentru însușirea tehnicii moderne și, an de an, asistăm la creșterea numărului de tineri care se îndreaptă spre învățămîntul tehnic.
Marile cuceriri ale științei și tehnicii contemporane exercită o rezistibilă atracție asupra tinerei generații. De la cea mai fragedă vîrstă cînd copiii își inocuiesc vechile jocuri cu jocuri inspirate din realitățile care-i înconjoară, cînd urmăresc cu pasiune și „la zi” zborul navelor în spațiul cosmic și pînă la tîrziu care sînt în pragul atingerii profesionalii se gîndește la automatizări și electro-

nică, tinăra generație trăiește intens fiecare nouă realizare, simte o chemare directă spre perfecționare, spre noi performanțe tehnice și științifice.
Cînd vorbim de formarea pasiunii pentru tehnică la tinerii îi avem în vedere nu numai pe cei care au și început să lucreze în producție, nu numai pe cei aflați pe băncile școlilor profesionale și tehnice, ci și neapărat pe școlarii și chiar pe copiii de vîrstă preșcolară. Începînd de la cea mai fragedă vîrstă, se poate cultiva viitoarea pasiune, poate și trebuie începută apropierea copiilor de tehnică încă la vîrstă cînd trebuie să-și aleagă viitoarea profesiune adolescentul să nu vină pe un tîrziu necunoscut ci pe un teren plin de interes pentru el, de care se simte puternic atras. Acestui scop i-ar servi deosebit de mult o activitate complexă, coordonată la care să participe școala, organizațiile de tineret și de pionieri, instituțiile de cultură, radioul, televiziunea, cinematograful, revistele de specialitate și tipăriturile pentru copii și tineret.
Cum se realizează însă la ora actuală complexul proces de apropiere a copiilor de problemele tehnicii contemporane, de cultivare, încă din fragedă vîrstă a pasiunii pentru tehnică? Din dorința de a aduce o contribuție la clarificarea acestei importante laturi a educației tinerei generații am invitat la redacție, în jurul mesei rotunde, tovarășii din diverse domenii de activitate: Eugen Chicos, inginer șef adj., și ing. Gheorghe Zamfir de la Uzinele „Electronica”, ing. Elena Cruceanu — de la sectorul de jucării al întreprinderii „Metaloglobus”, Andrei Covrig — șeful emisiunilor pentru tineret — televiziune, Acuin Cazacu, cercetător științific — Institutul de cercetări pedagogice, ing. Alexandru Gaspar, rețizor — studioul „Al Sahia”, ing. Octavian Juncu și ing. Titus Pleșoianu de la Uzinele „Electronica”, prof. Dumitru Luță — Palatul pionierilor, I. Mucică, șef de serviciu în Ministerul Învățămîntului, Octav Panco-lăși — scriitor, Stela Zîncă, secretara comisiei tehnice și artistice a jucăriilor din Ministerul Învățămîntului.

MARIETA VIDRAȘCU

Continuare
în pag. 2-3

Primirea delegației Partidului Socialist Italian de către tovarășii Nicolae Ceaușescu și Ion Gheorghe Maurer

Marți după-amiază, tovarășii Nicolae Ceaușescu, secretar general al Comitetului Central al Partidului Comunist Român, și Ion Gheorghe Maurer, președintele Consiliului de Miniștri al R.P.R., au primit la Eforie delegația Partidului Socialist Italian compusă din Giacomo Brodolini, secretar național adjunct al P.S.I., Paolo Vittorelli, membru al Direcției, șef al Secției internaționale a Direcției P.S.I., și Giovanni Finocchiaro, membru al Con-

siliului național, șef adjunct al Secției internaționale. La discuții, care s-au desfășurat într-o atmosferă prietenească, au luat parte tovarășii Mihai Dălea, secretar al C.C. al P.C.R., și Vasile Vilcu, membru supleant al Comitetului executiv al C.C. al P.C.R., prim-secretar al Comitetului regional Dobrogea al P.C.R. Seara, tovarășul Nicolae Ceaușescu a oferit o masă în cinstea oaspeților.
(Agerpres)

MĂSURILE UNILATERALE MENȚIN DEFICIENȚELE

Memestrul II al acestui an a găsit colectivul Uzinei metalurgice Iași, tînar vîstărat al siderurgiei românești, cu toate angajamentele îndeplinite și depășite (numai la producția mîfă s-au realizat produse în valoare de peste 5,2 milioane lei). Cele 154 tone de teavă sudată prin rezistență, peste plan, reprezintă o nouă etapă în activitatea ce se desfășoară aici pentru a se atinge încă în acest an parametrii prevăzuți în proiect.
„Pe masa de lucru a inginerului șef, Tudose Ungureanu graficele, situațiile la zi arată că față de ritmul de creștere a producției înregistrat pînă acum, este posibil ca în acest an utilajele uzinei să lucreze la capacitatea proiectată.
— Astăzi — ne spunea tovarășul ing. șef — noi lucrăm cu o viteză medie pe agregat care nu este cu nimic mai prejos decît

cea indicată în prescripțiile tehnice ale utilajelor. La unele utilaje le-am și depășit chiar.
— Aveți în vedere atingerea mai devreme a capacității proiectate?
— Fără îndoială că da! Argumentul cel mai convingător îl constituie rezultatele înregistrate, performanțele obținute la unele utilaje. Măsurile preconizate de noi, dintre care aș aminti stabilirea parametrilor de sudură în funcție de condițiile de deformare plastică a benzilor de oțel

din care sînt confecționate țevile — vizează tocmai stabilirea unui regim cit mai optim de lucru. Prin perfecționarea pregătirii tehnologice a producției, în-deosebi pentru sortimentele noi, cărora în semestrul I li s-au mai adăugat 86, atenția principală va fi concentrată pe îmbunătățirea calității țevilor livrate șantierei și uzinelor constructoare de mașini. Spun acest lucru deoarece la capitolul calitate mai avem încă pasi importante de făcut. Rezultatele de pînă acum,

deși se înscriu în limitele normelor fixate sînt, totuși rămase în urma cerințelor.
Tovarășul inginer șef a atins în discuție o problemă deosebit de importantă pe care colectivul uzinei este chemat să o rezolve: îmbunătățirea calității țevilor. Într-adevăr, reclamațiile din partea beneficiarilor, concretizate în peste 250 tone de țevi refuzate, arată că în activitatea acestui colectiv — în care lucrează peste 600 de tineri — și-au făcut loc o serie de lipsuri. Unele sînt le-

gate de organizarea producției, altele sînt direct de muncă oamenilor, de exigența lor față de calitate.
Despre ce este vorba?
Este cunoscută influența pe care materia primă o are în realizarea unei producții de calitate. Modul cum se face acum în uzină controlul calității benzilor din care se confecționează țevile nu satisface cerințele. El se reduce numai la analize de laborator. Analizele chimice de laborator, duc în mod firesc la determinarea

și nu este pusă la punct în toate fazele procesului de fabricație. Iar, eticodată chiar acele tehnologii, care s-au dovedit bine întocmite sînt încălcate cu prea multă ușurință.
Ni s-a povestit următorul caz. Într-una din lunile trecute defectîndu-se standul de probă la presiune, și deci neputîndu-se efectua controlul țevilor, conducerea uzinei a dispus introducerea acestora în depozit fără să se facă și această operație. Rezultatul? O parte din cantitatea de teavă fabricată în acea zi, ajunsă la beneficiar, a făcut cale-ntoarsă la uzină.
În uzină lucrează, după cum am văzut, un număr mare de tineri. Se pune, pe bună dreptate, întrebarea: Ce-a făcut comitetul U.T.M. pentru antrenarea
V. DINULESCU
(Continuare în pag. a III-a)

(Urmare din pag. 1)

Avem — au arătat invitații noștri — toate condițiile de a forma în rândurile tinerei generații a patriei noastre — un adevărat cult pentru tehnică începând din primul an și copilăriei. Dar ca în orice proces educativ trebuie să fim seama de particularitățile de vîrstă, să ne adresăm cu mijloacele potrivite capacității de înțelegere a copiilor și tinerilor. Prescolarii trebuie să ne adresăm cu mijloacele care-i ajută să cunoască lumea, societatea: jucăriile, tipăriturile, jocurile, filmele. Pornim de la constatarea că în tematica acestora știința și tehnica nu ocupă ponderea necesară. Scoțim că alături de jucăriile, jocurile, filmele care-i ajută pe copii să cunoască natura, să îndrăgească animalele trebuie să-și găsească locul cuvenit și acelea care să le trezească interesul pentru tehnică. Printre jucării — de pildă — predomină tipuri vechi de mașini imobile și mecanisme simple care nu dezvoltă gândirea copiilor, nu le solicită spiritul inventiv, nu le dau bucuria creației.

Pe bună dreptate participanții la consfătuirea cu criticat atît tematica jucăriilor existente cît și nivelul lor calitativ scăzut.

Din discuțe a reieșit că întreprin-

derea producătoare de jucării întimplă mari greutăți în alegerea tematicii acestora. Deși există un centru propriu de creație unele modele le sînt impuse după modele străine fără a se cere dacă se pot realiza în condițiile concrete ale fabricii. Dar chiar și jucăriile concepute la centrul de creație au un ciclu foarte lung pînă ajung în fabricația de serie astfel că atunci cînd produsul ajunge în mina copiilor el este de mult depășit. Aceasta pentru că alte fabrici cu care se colaborează în producția de jucării amină execuția comenzilor, le livrează sub nivelul calitativ admis. De exemplu sculele sînt executate de „Tehnometal” București. Dar chiar dacă sînt proaste li se impune achiziționarea lor. Mai sînt și alte deficiențe care țin de slaba calificare a muncitorilor, de lipsa de sprijin a comerțului (comenzi mici care ridică prețul produselor, lipsa de bucurie etc.). În prezent fosta fabrică „Lucrări copioare” a trecut ca un sector pe lângă întreprinderea „Metaloglobus” ceea ce creează premisele îmbunătățirii activității sale.

Intenționînd să lărgescă gama de jocuri și jucării Ministerul Învățămîntului a încercat să folosească producția colaterală a unor întreprinderi, ori produsele considerate rebuturi care nu mai pot fi folosite în procesul tehnologic, produsele care și-au îndeplinit

DE LA CAMIONUL TRAS CU SFOARA,

ciclu de funcționare și urmează a fi casate, pentru a pune la îndemîna copiilor piese, subansamble, truse etc. În școli, case ale pionierilor, acestea, însoțite de scheme și schițe ar crea posibilități școlare să execute montaje simple, aparate care să funcționeze fără a avea însă performanțe deosebite dar care să le ofere satisfacția creației. Intențiile ministerului nu s-au bucurat întotdeauna de sprijin. Observația se adresează în special întreprinderilor care produc echipament și piese electrotehnice, de radio, televiziune, mase plastice etc., care n-au răspuns cu sollicitudinea cuvenită cererilor Ministerului Învățămîntului și școlilor.

În discuția noastră observațiile critice au fost însoțite de numeroase sugestii. S-ar putea folosi producția colaterală a unor întreprinderi pentru alcătuirea unor truse simple de piese și scule care, în pungi de nylon, însoțite de material documentar — planșe, explicații, scheme — ar putea oferi copiilor posibilitatea de a-și asambla singuri aparate, mecanisme, diferite tipuri de mașini. S-ar putea pune la in-

demina copiilor planșe reprezentînd un bloc cu mai multe etaje, un evaral de locuințe etc. însoțite de materiale de construcție „prefabricate” și avînd mai multe variante de asamblare a lor care să le ofere posibilitatea de a găsi singuri soluția cea mai convenabilă de construcție. Mergînd pe această linie în conceperea jucăriilor s-ar stimula interesul și inventivitatea copiilor, ele ar fi mai legate de realitățile care-i înconjoară. S-a sugerat organizarea unui concurs de creație a jucăriilor la care să participe artiști plastici, ingineri, specialiști, cu ajutorul cărora să se aducă un suflu nou în tematica jucăriilor, să se ofere soluții mai științifice și mai avantajoase în asigurarea unui nivel calitativ superior fiecărui produs.

Toți invitații noștri au fost unanim de părere că ar fi potrivit ca Ministerul Învățămîntului și celelalte instituții interesate să revadă tematica și calitatea jucăriilor, să susțină și să sprijine cu operativitate introducerea măsurilor de natură să ridice rolul jucă-

rilor în formarea gustului, a pasiunii copiilor și școlărilor pentru tehnică.

Ca un leit motiv a revenit mereu în discuția noastră rolul televiziunii și al filmului, al revistelor de specialitate și al tipăriturilor în formarea și cultivarea pasiunii pentru tehnică la finăra generație. S-a arătat că emisiunile de radio și mai ales de televiziune, filmele, trebuie să răspundă mai complex acestei cerințe, să ofere tinerilor — pe măsura posibilităților lor de înțelegere — prilejul de a lua cunoștință de marile realizări ale științei și tehnicii contemporane. Ce preocupări există în acest sens?

Răspunzînd menirii sale televiziunea își aduce contribuția la cultivarea interesului pentru tehnică. Una din cele cinci emisiuni destinate tineretului este de știință și tehnică sau cu un caracter apropiat. O serie de emisiuni vin să lărgescă cunoștințele căpătate în școală, oferă cunoștințe în plus încercînd să găsească o aplicare a ceea ce se

învață și să popularizeze cuceririle de astăzi ale științei. Se fac experiențe de fizică, chimie, matematică distractivă. Toate pornesc de la premiza că interesul față de tehnică trebuie să înceapă cu ABC-ul tehnicii. Alte cicluri oferă posibilități școlărilor de a găsi răspunsuri pentru unele probleme. Un asemenea ciclu — este cel intitulat: „Construiri-vă singuri”. Cu ajutorul lui tinerii au putut învăța cum se construiește un aparat de radio, un motor electric, un microscop, un ventilator „de buzunar”. Pentru cei care fac primii pași în cunoaștere se adaugă și emisiunea „Vreau să știu” care are drept scop să trezească curiozitatea în diferite direcții.

S-a exprimat convingerea că televiziunea va găsi noi căi și posibilități pentru a forma și dezvolta nu numai pasiunea pentru tehnică la copii și școlari dar chiar și anumite deprinderi practice. S-a sugerat înmulțirea și perfecționarea emisiunilor care-i invită pe tineri să-și construiască singuri aparate și mecanisme, adoptarea unor soluții mai atrăgătoare, mai precis de-

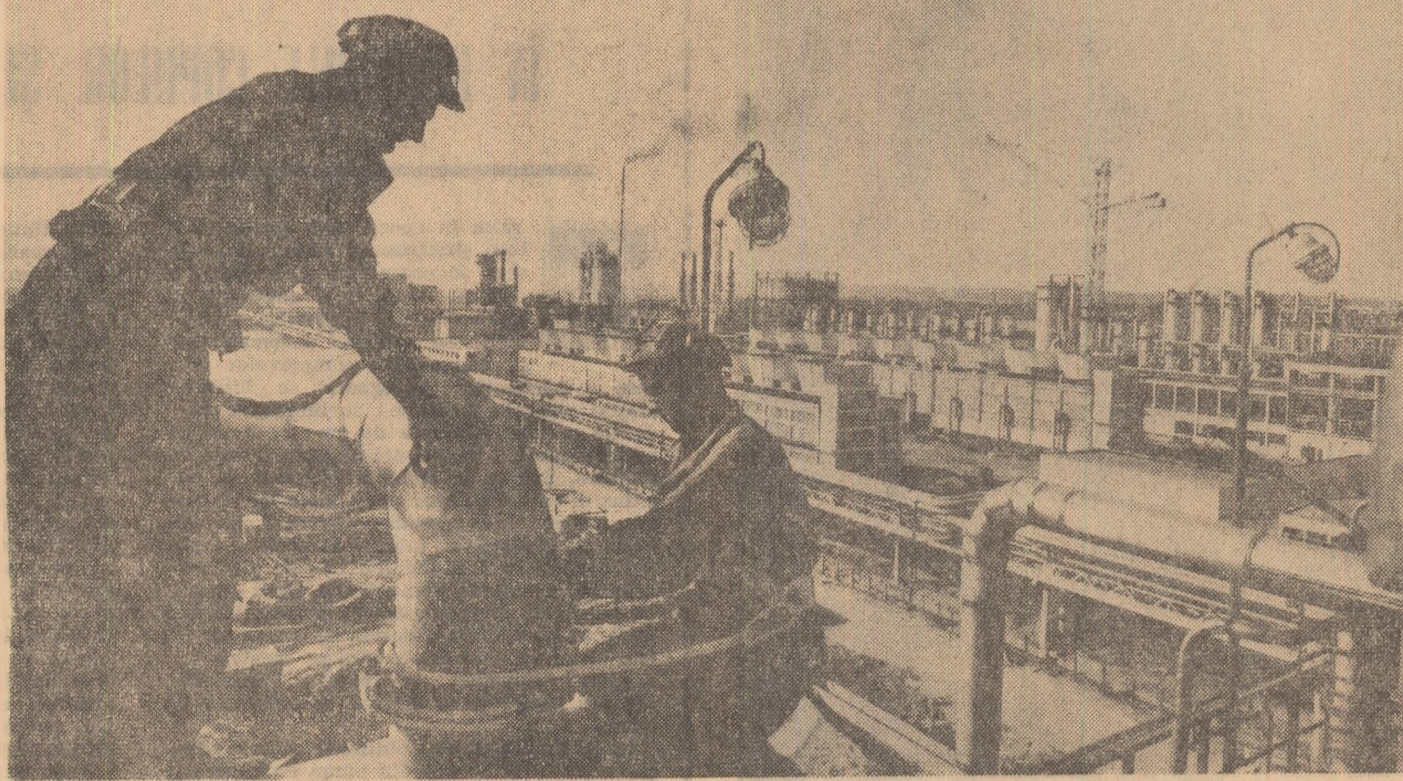
Dicționarul enciclopedic român

Volumul al III-lea

A apărut de curînd în Editura politică volumul al III-lea al Dicționarului enciclopedic român (literele K-P), lucrare întocmită de către un colectiv al Academiei R.P.R. și al Editurii politice, în strînsă colaborare cu peste 400 de oameni de știință și cultură.

Acest volum, care cuprinde circa 12.000 de articole, tratînd despre diferite valori ale culturii universale și naționale (personalități, opere, noțiuni, categorii, fenomene naturale, științifice sau sociale), constituie o contribuție de seamă la îmbogățirea patrimoniului nostru cultural.

Articolele asupra personalităților proeminente din trecut sau contemporane ale artei și literaturii, filozofiei, științei etc. (Molière, Petrarca, Poe, Th. Mann, M. Proust, Praxiteles, Leonardo da Vinci, Michelangelo, Mozart, Liszt, Mahler, Platon, Leibniz, Montaigne,

Montori instalînd o conductă pe șantierul grupului organic al Combinatului chimic Craiova. Foto: AGERPRES

Start în munți, dar către ce?

Fiecare familie de mîner din Valea Iulii își are o gardă de excursie a sa, completată și variată, compartimentată după timp și anotimp. Vara sau iarna, toamna sau primăvara, pe vreme călduroasă sau răcoroasă, aceste gînderose sînt deschise cu regularitate în ficare an de sărbători. Potecile munților spre piscuri au orînd pe tineri mîneri aceștia chemare irezistibilă pe care o au galeriile munților spre adîncurile lor. La sfîrșitul săptămînii trecute s-a dat ștădarul startului spre munți. Echipamentul de excursie a fost din nou îmbrăcat. Escaladarea a început simțită după ieșirea din șut, pe traseu „aliniindu-se” peste 1.000 de mîneri, soții și copii ai acestora. Pentru cei din Lupeni și Uricani, linia de sosire a fost cabana „Cîmpul lui Neag” și „Straja”, pentru cei din Vulcan, și Aninoasa, cabana „Vilcan” pentru cei din Petrița și Lonea, cabana „Rusu” etc. (sînt zece cabane în apropiere care li primesc cu regularitate pe acești oșpeți obișnuiți „ai casei”). Noaptea spre duminică a fost petrecută după preferințe, în dormitoarelor comode ale cabanelor sau în corturi proprii și colibe improvizate din crengi. Romanticii și-au ales ultima preferință. În zori s-a făcut apel din nou la preferințe. Tînărul mîner Suba Mireța de la Lupeni a preferat plaja alpină alături de puștii săi și soție. (Varburul propriu cu care sosise și l-a adăpostit la umbră), Drăgan Vasile electrician la filatura Lupeni, turist pasionat

și-a ales plimbarea prin pădure pe cursul râului de munte, Șerban Nicolae, Drob Gheorghe și alți tineri mîneri de la Vulcan, interesați în cunoașterea istoriei patriei, au ținut să străbată și să admire pe muntele priveștile „Pasulul Vilcan” prin care au pătruns armatele împăratului Traian în Dacia acum aproape 2.000 de ani. Un alt grup de 30 de tineri de la mîna Petrița (Vasilache Nicu, Covaci Ferent, Blaj Teodor etc.) au organizat întreceri ad-hoc de orientare turistică.

Excursionist a ținut să facă câteva observații și personal de aici — îmi spunea el — este prea puțin ospitalier, curtenia în camere lasă de dorit. Anul trecut în jurul cabanei au fost multe mese improvizate. Nu au mai rămas decît 3-4, restul au fost arse în sobe astă iarnă. Acum trebuie să servești gustarea chiar pe iarbă. În apropiere sînt 4 izvoare cu apă potabilă, dar nu sînt deloc amenajate pentru a putea fi folosite. Bufetul este slab aprovizionat. Nici măcar sucuri răcoroase au fost mult solicitate pe această căldură...

- Escaladarea a început sîmbătă după-amiază
- Linia de sosire: cabanele „Straja”, „Rusu”, „Vilcan...”
- Surprizele unor interviuri la cota 1450

Lipsuri similare îndeosebi în ce privește aprovizionarea, se observă și la restul cabanelor. Bufetele de la „Rusu” și „Cîmpul lui Neag”, nu pot face față în duminică aglomerate, nu dispun de preparate proaspete suficiente.

De aici decurge invitația ca lucrătorii de la I.R.B.C., să viziteze mai des cabanele de care răspund, să îndrume mai îndepărtate personalului, să constată și să urmărească înlăturarea acestor neajunsuri. La I.R.B.C., subunitatea Petroșani, au fost de altfel câteva lucruri ciudate.

De ce nu se deschid în zilele aglomerate chioșcuri alimentare, improvizate la cabanele mai apropiate? I-am întrebare pe tot, Valerian Mihai.

Noi nu avem personal suficient și calificat — ne-a spus el. T.A.P.L. ar putea scoate asemenea chioșcuri ocazionale dar atunci nu ne mai putem face noi planul...

Iată un punct de vedere cit se poate de original, Vasile, excursionistul nu pot beneficia de o bună deservire deoarece I.R.B.C. țin la planul său, fiște, nu și la planul... T.A.P.L. Mai sînt necesare și alte măsuri. Sfatul popular orășenesc Petroșani trebuie să se preocupe mai serios de întreținerea drumului către cabanele „Rusu” și „Cîmpul lui Neag”, care au devenit în urma ploilor greu practicabile pentru mașini. Comitetul orășenesc Petroșani al U.T.M., în colaborare cu comitetul pentru cultură și artă și consiliul sindical local, trebuie să organizeze în asemenea zile, cînd sute și mii de mîneri își petrec timpul liber la cabane, programe culturale-artistice în aer liber, susținute de formații artistice locale. Condițiile pentru petrecerea timpului liber plăcut ar fi astfel mult îmbunătățite și fiecare start în munți, s-ar bucura de o tot mai bună apreciere din partea mînerilor.

O APARIȚIE BINE VENITĂ

Editoria „Meridiane” a venit de curînd în ajutorul celor dornici să cunoască cultura materială și spirituală a poporului nostru sub toate aspectele ei publicînd în colecția „Monumente patriei noastre” un „Mio îndeprtar de monumente istorice”.

Inițiativa este cu atît mai laudabilă cu cît albește în tocmite succese, avîndu-se în vedere datele necesare cunoașterii monumentului prezentat, se adresează celui mai

larg public familiarizîndu-l astfel cu aceste opere de preț ale patriei. Pînă în prezent au apărut albume despre minăstirile Moldoviei, Neamțului, Humor, Voroneț, Putna, urmînd să apară Horez, Căldărusea, Govora, Dealul, Sucevița. Amintind condițiile grafice deosebite (fotografiile sînt excelente) consemnăm una din reușitele editoriale cu care „Meridiane” ne-a obișnuit.

N. A.

LAL ROMULUS

În prim plan, SCENARIUL

este un fapt incontestabil. Filmul românesc se află pe un drum ascendent. Anul acesta, la festivalurile internaționale ale filmului de la Cannes și Moscova, Liviu Ciulei și Gopo și-au adjudecat lauri celor mai bune regii. Festivalul de la Mamaia, această trecere în revistă a producției românești de filme, întrecere în care dominanta este atmosfera de lucru, a arătat în ediția acestui an că s-au înregistrat succese în ceea ce privește nivelul profesional al regizorilor, operatorilor de imagine, actorilor, scenografilor, tehnicienilor de sunet sau imagine, compozitorilor care scriu pentru ecran. Pentru aceste categorii, „Pelicanul alb” a fost darnic și a lăsat cite o medalie celor mai buni dintre cei buni. „Pelicanul alb” a dovedit însă că știe să fie și exigent. Una din medalii ce-i purta silueta le-au rămas organizatorilor în sertar. Și anume medalia pentru cel mai bun scenariu, lipsă la apel în acest an. Inseamnă, așadar, că s-a bătut pasul pe loc. Într-un mod firesc. Ne-am propus de aceea să oferim coloanele ziarului nostru cineștilor și tuturor celor interesați spre a răspunde la această întrebare. Pentru început am ales doi tineri creatori: scriitorul FANUȘ NEAGU și regizorul ALEXANDRU BOIANGIU.

lent la scris, s-au văzut cazuri cînd au făcut filme remarcabile regizori al căror talent și gust sînt discutabile, dar care dădeau dovadă de un înalt profesionalism. Aș cita în această categorie un nume binecunoscut: Cecil B. de Mille.

Alexandru Boianiu: Pînă cînd vom avea și noi asemenea colective specializate și scenariști de profesie va trebui să ne bizim pe scriitori. Majoritatea scriitorilor noștri pot oferi cinematografilor scenarii originale, îndrăznețe, inspirate din actualitate.

În caz de nereușită să nu se dea însă vina pe „neconștințarea specificului cinematografic” de către scenariști, că nu aceasta e cauza. Nereușita filmului vine adeseori chiar de la slăbiciunea compoziției literare, de la superficialitatea cu care sînt zugrăviți eroii, de la călăie bătătorite, de la abuzarea dialogurilor banale și plictisitoare, într-un cuvînt de la neconștințarea în profunzime a realității, a vieții.

Reporter: Care ar fi soluțiile?

Alexandru Boianiu: Să nu se mai apeșeze pentru scenarii la amatori și diletanți. Ei sînt capabili să scrie orice numai pentru a se vedea jucați cu orice preț. Și prețul e mult prea mare. E calitatea. Repet: regizorul să fie urmărit de o idee și să nu se lase pînă ce nu o realizează. Sînt pentru formarea cuplurilor ideale scenariști-regizori, în care regizorul este coautor activ. Căci experiența marilor cinematografiști atestă că nu se poate face nimic valoros fără contribuția regizorului. Aceasta comportă din partea regizorului nu numai răspundere, ci și talent (literar sau publicistic) căci nu este vorba de o colaborare în general, pe bază de discuții, ci pe bază de scris efectiv în doi, trei sau mai mulți. Și, în fine, de ce ar fi Buftea un C.A.M., o casă autonomă a filmului artistic? Ce ar fi dacă am mai avea încă un mic, regional? S-a mai discutat despre acestă treabă și poate că nu e rău să se reia discuția pentru o perspectivă mai apropiată sau mai îndepărtată. Cred că nici în domeniul cinematografilor n-ar strica să existe emulația întrecerii care cuprinde integralismul popular, constructor al socialismului.

ATANASIE TOMA

Tînărul prozator Fănuș Neagu este bine cunoscut atît iubitorilor de literatură cît și admiratorilor celor de a Te arte. El a colaborat ca scenarișt la realizarea filmului „Lumina de full” iar de curînd a predat studioul Bucu-rești împreună cu confratele său, N. Velea, un scenariu de film inspirat din viața satului contemporan.

din nou plini de idei, îndrăzneți, militărești pentru noi. A doua zi la studio dau însă din nou rețete. Foarte an exagerat în ceea ce privește colaborarea scenariștilor, dar e și aceasta una din cauzele pentru care drumul de la scenariu la film e mult prea lung și mult prea sinuos. Cred că acest drum s-ar putea scurta cu cel puțin 6-7 etape și tot atîtea luni de zile.

Un regizor trebuie să fie urmărit, dacă vrei, și să nu se lase pînă cînd nu-și găsește autorul cu care s-o concretizeze într-un film. Trebuie întotdeauna apelat la idee, la substanță, să nu te înscrii numai la spațiul delimitat de film și specificul cinematografilor care adeseori poate să-l sperie pe scriitor. Specificul cinematografilor este în primul rînd meseria regizorului. Scenariul trebuie să fabuleze ceva, să aibă adresă, idee și să emoționeze. Să aibă în centrul lui oameni vii.

Autorul filmului este regizorul

Regizorul Alexandru Boianiu este unul dintre cei mai activi documentariști ai studioului Alexandru Săbău.

Filmul său „Casa noastră ca o floare” a deschis drumul unui stil nou în documentarul românesc, un stil direct, de o mare autenticitate și putere de convingere, prin folosirea filmărilor cu camera ascunsă. Recentul său film „Oltenei din Oltenei” distins la Mamaia cu premiul pentru cel mai bun documentar poate fi văzut pe ecranul cinematografilor.

Reporter: Tovarășe Boianiu, după cîte știm, înainte de a face regie de film ai fost gazetar. Scrierul vă este așa dar familiar. Totuși, am observat că pe genurile filmelor dumneavoastră apar și alți autori ai scenariului. Urmăriți acest lucru în mod special?

Alexandru Boianiu: Bineînțeles. Filmul de autor absolut este totuși un fenomen destul de rar în cinematografia mondială. Un asemenea caz îl oferă René Clair. Și ca el nu sînt mulți. Chiar dacă nu ești autor absolut regizorul trebuie totuși să știe să scrie un scenariu de film. El nu se poate limita numai la propria proză, după cum nu trebuie să se lase remorcat de orice proză care i oferă pentru ecranizare.

Kant, Kepler, Newton, Pasteur, Pavlov, Mendeleev, Linné, Lyell s.a.) sînt tratați amplu, într-un stil fluent, adecvat și de o remarcabilă bogăție informativă.

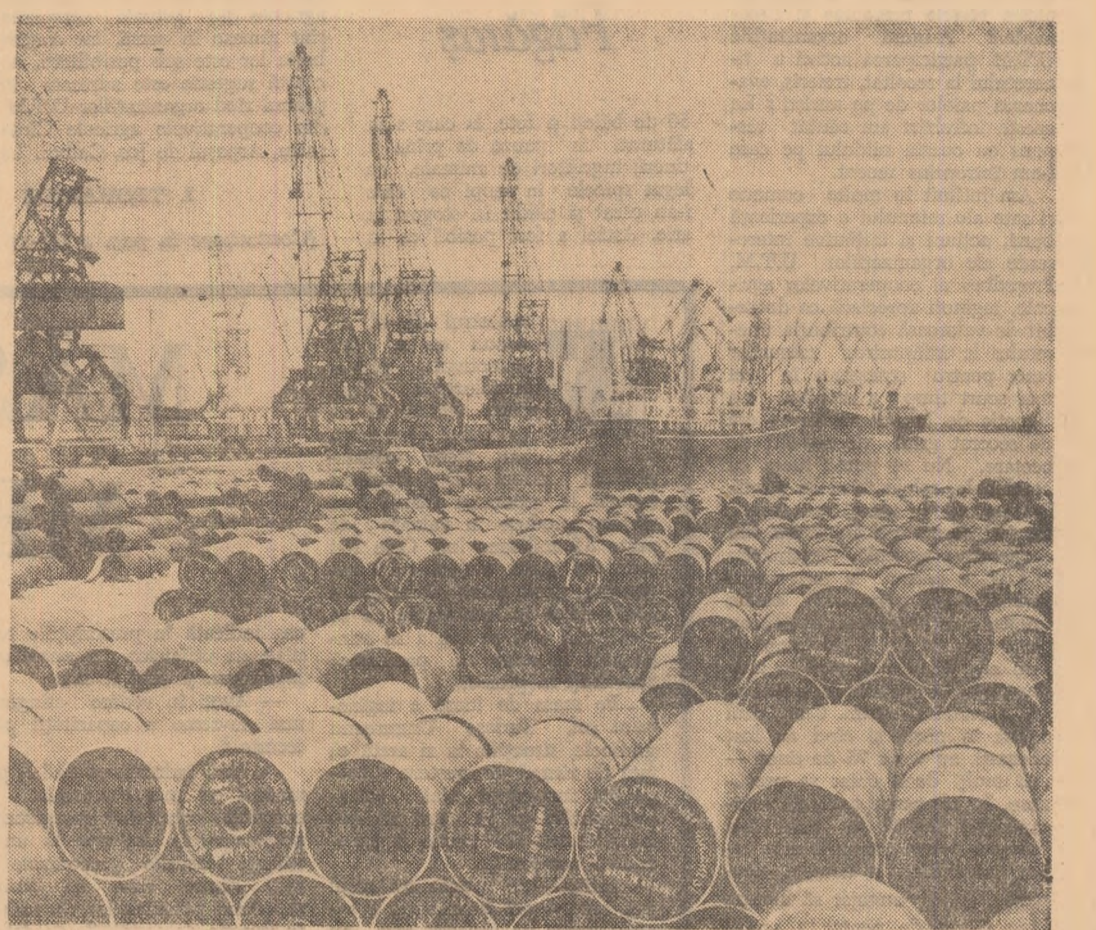
Volumul mai cuprinde numeroase date și informații privind geografia fizică și economică a diverselor state și teritorii, istoria lor, articole despre știință sau ramuri ale științelor și tehnicii precum și ale științelor sociale (materialism dialectic, marxism-leninism, materie, mișcare, lege, politică, morală, om, națiune, etc.).

De un deosebit interes sînt și articolele privitoare la trecutul poporului nostru, bogăția și frumusețea patriei, la cultura și știința românească ca și la contribuțiile aduse de marile personalități românești, la dezvoltarea și îmbogățirea acesteia. (Gheorghe Lazăr, M. Kogălniceanu, Titu Maiorescu, Al. Odobescu, Camil Petrescu, Șt. Luchian, Gh. Petrescu, I. Mincu, Notara, N. Ottescu, C. I. Parhon, Gh. Marinescu, C. E. Parhon, Petru Poni, V. Pârvan s.a.).

O expresie deosebită și-au găsit în volumul profundelor transformări pe care le-a cunoscut poporul și țara noastră după eliberarea de sub jugul fascist, în drumul său victorios de a construi o societate nouă, socialistă.

Prezentarea grafică ireproșabilă, care cuprinde 25 planșe color, 23 planșe alb-negru și 1.100 portrete foto și desene, tablele statistice și hărțile dau lucrării un aspect atrăgător, întregindu-i în aceleasi timp conținutul.

C. CORNEL

CONSTANȚA: La dană însemnate cantități de bitum românesc destinat exportului sînt pregătite pentru încălzire. Foto: AGERPRES

Treptele „escaladării”

Un articol din „Frankfurter Rundschau”

„La început erau 685 de consilieri militari se întindea o trece-re în revistă a „escaladării” militare americane în Vietnam, apărută în ziarul „FRANKFURTER RUND-SCHAU”.

Participarea activă a for-țelor armate americane la războiul împotriva Vietcon-gului a început acum 11 ani, arată ziarul. Contingentul american, trimis la 23 octombrie 1954 de președintele Eisenhower în Vietnam, se compunea din 685 consilieri militari. Intre timp, soldații americani nu mai sînt de multă vreme numiți „consilieri militari”.

23 octombrie 1954: președintele Eisenhower trimite 685 de consilieri militari în Vietnamul de sud.

1 ianuarie 1962: primele avioane cu reacție americane sosesc la Saigon.

Martie 1962: primul „contact” între soldații S.U.A. și partizanii Vietcong.

1 ianuarie 1963: în Vietnamul de sud se găsesc 12.000 soldați americani.

1 iulie 1964: numărul acestora crește la 21.000.

1 august 1964: avioane americane atacă Vietnamul de nord.

1 decembrie 1964: peste 22.000 militari americani se găsesc în Vietnamul de sud.

1 februarie 1965: noi atacuri ale avioanelor americane împotriva Vietnamului de nord.

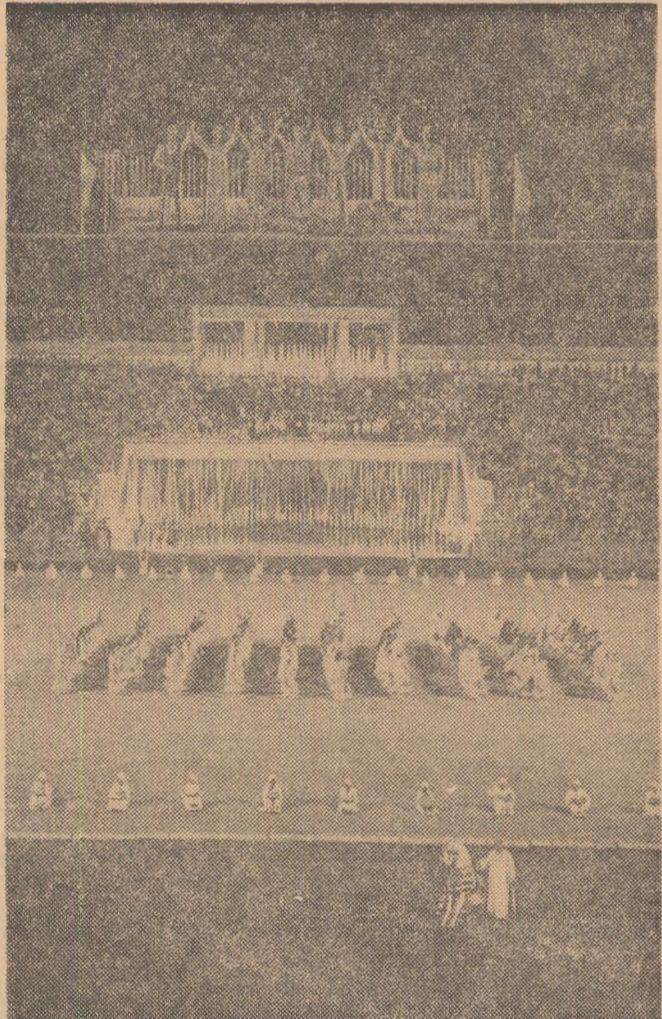
1 martie 1965: 3.500 soldați ai infanteriei marine americane debarcă la baza din Da Nang.

5-9 mai 1965: alți 8.000 infanteriști de marină debarcă în Vietnamul de sud.

7 iunie 1965: un purtător de cuvânt militar din Saigon evaluează efectivele americane din Vietnam la 51.000 de oameni: forțele terestre — 21.500; infanteria marină — 16.500; aviația — 9.500; marina — 3.500.

16 iunie 1965: ministrul apărării al S.U.A., McNamara anunță trimiterea altor 21.000 de soldați americani.

28 iulie 1965: ordinul președintelui Johnson de a fi trimiși alți 50.000 soldați pentru a ridica potențialul militar al S.U.A. în Vietnamul de sud la 125.000 de oameni.

R. A. U.: Aspect de la Festivalul tineretului ce a avut loc la Cairo cu prilejul aniversării revoluției.

ÎNAINTEA VOTULUI DECISIV DIN PARLAMENTUL GREC

Citirea în Parlament a declarației-program a guvernului Novas, nu-l pot urma și în acțiunea de reluare a puterii. Totodată se relevă posibilitatea formării unui „guvern de serviciu”, care, în timp de 45 de zile, ar urma să pregătească noi alegeri. Forțele de dreapta scontează în victoria acestei posibilități, numai pentru că sînt convinse că în eventualitatea unor alegeri Uniunea de Centru s-ar dizolva prin reînființarea Partidului liberal, în frunte cu actualul ministru al apărării, Costopolous.

Hotărîrea adoptată, în ultima instanță, de deputații Uniunii de Centru de a nu mai boicota lucrările Parlamentului și a participa la dezbateri, se datorește faptului că cei 145 deputați care s-au angajat să voteze împotriva guvernului Novas doresc să urmeze dezbaterile, pentru a se ajunge cit mai curînd posibil la vot. Se așteaptă ca votul să intervină foarte curînd, probabil, potrivit declarației ministrului finanțelor, Mitsotakis, chiar și în cursul nopții de marți spre miercuri. Cotidianele centrului stîngi și drepte, apreciază că guvernul Novas, datorită voturilor deputaților Uniunii de Centru și partidului E.D.A., nu va căpăta votul de încredere în Parlament.

În culisele politice se dă bătălia pentru formarea unui alt guvern, care să succedă imediat la putere ochii ministeriale a premierului Novas. În acest sens numeroși deputați al centrului se pronunță pentru respecta-

ținea de răsturnare a guvernului Novas, nu-l pot urma și în acțiunea de reluare a puterii. Totodată se relevă posibilitatea formării unui „guvern de serviciu”, care, în timp de 45 de zile, ar urma să pregătească noi alegeri. Forțele de dreapta scontează în victoria acestei posibilități, numai pentru că sînt convinse că în eventualitatea unor alegeri Uniunea de Centru s-ar dizolva prin reînființarea Partidului liberal, în frunte cu actualul ministru al apărării, Costopolous.

Poziția definitivă a partidului Uniunea de Centru se va stabili în

- Ecoul nefavorabil al declarației lui Novas
- Bătălia politică din culise ● Pronosticurile observatorilor politici

cadru unei ședințe a grupului parlamentar al acestui partid, ce urmează a avea loc după previzibilă cădere a guvernului actual.

Intre timp, în întreaga țară continuă mișcările și demonstrațiile pentru apărarea cuceririlor democratice și găsirea unei soluții de leșire din criză pe baza respectării Constituției.

C. ALEXANDROAIE
corespondentul Agerpres
la Atena

de peste hotarele

Întrunirea de la Honolulu

Din nou conferință militară la Honolulu. Din nou sînt prezente majoritatea participanților la aceste reuniuni devenite fenomen obișnuit în ultimii ani: președintele Comitetului mixt al șefilor statelor majore, actualmente generalul Earle Wheeler, amiralul Grant Sharp, comandantul suprem al forțelor din Pacific, generalul William Westmoreland, comandantul suprem al forțelor americane din Vietnam, fostul și actualul ambasador american la Saigon, precum și numeroase alte personalități militare americane. Întrunirea militară de la Honolulu, după recenta conferință de la Honolulu, este cea a „partidului sardinilor” între trupele americane și cele sud-vietnameze. Deși întregul efort militar în Vietnamul de sud se află practic sub autoritatea americană, la Washington nu se doare crearea unui comandament mixt american-sud-vietnamez. Se preferă existența unei „formule oficiale” de legătură între două comandamente paralele pentru a se evita impresia și așa pregnantă a războiului dus de Statele Unite împotriva poporului vietnamez.

Alte fapte din viața politică americană confirmă că S.U.A. s-au angajat la un efort de lungă durată în Vietnam. Adjunctul lui McNamara, subsecretarul de stat Cyrus Vance a declarat în fața unui subcomitet al serviciilor armate al Camerei Reprezentanților că „pentru a preveni orice eventualitate, Pentagonul a hotărît să ridice nivelul de pregătire al unor unități de rezervă”. La această declarație, pot fi adăugate știrile despre intenția ridicării generale a efectivelor militare în cursul acestui an pînă la 3 milioane de oameni.

În sfîrșit un al treilea moment semnificativ al actualei etape de consultări militare se referă la declarații care confirmă indirect noile planuri strategice elaborate de Pentagon despre care presa americană și internațională a scris în ultimul timp. Aceste planuri prevăd (relatarea aparține lui Christian Science Monitor) așa-numitele „lovituri în afară” respectiv atacuri ale trupelor americane pornite de la enclavile cucerite spre centrul Vietnamului de sud și frontiera laotiană. Întrebarea pe care și-o pune Walter Lippmann după conferința de presă a președintelui Johnson este justificată și o gîndește puternică doză de neliniște a opiniei publice americane în fața planurilor agresive ale S.U.A.: „Vor dori oare Statele Unite să continue războiul pe care Saigonul aproape că l-a pierdut, înlocuind trupele vietnameze cu trupele americane, preluînd comanda militară a tuturor forțelor de luptă și a guvernului din Saigon?”

Afluxul de trupe americane în Vietnamul de sud, aproape permanent în ultimele luni, nu a reușit încă cu nimic să modifice raportul de forțe militare, iar observatorii politici și pun întrebarea dacă încă 50.000 de soldați vor putea face acest lucru. Wall Street Journal publicîndu-și relatarea unui corespondent al său care a făcut recent o călătorie în Vietnam scoate în evidență puternice succese ale forțelor patriotice. „Faptul rămin fapt — scrie el. Vietcongul domină pînă marți din Vietnamul de sud. Mai precis, el cîștigă războiul. Sînt cucerite sate și cîtune; localități importante din punct de vedere strategic se predau; se intensifică prezența asupra capitalelor provinciale...” Ultima săptămînă în Vietnamul de sud a continuat intensificarea deosebită a atacurilor forțelor patriotice împotriva pozițiilor militare și a centrelor populate, chiar a capitalei sud-vietnameze.

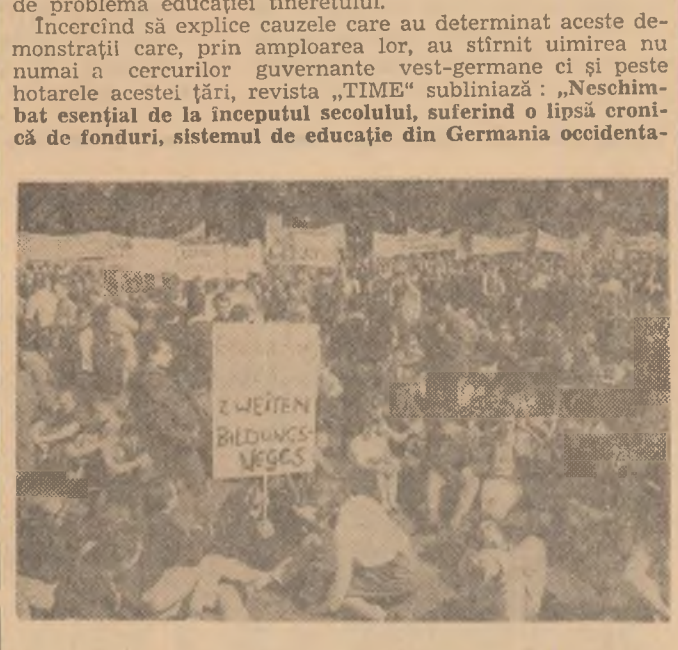
P. NICOARĂ

Semnal de alarmă

Studentii vest-germani cer

îmbunătățirea sistemului de învățămînt

50.000 de studenți vest-germani au părăsit luna trecută sălile de cursuri pentru a participa la demonstrații, organizate timp de o zi pe străzile unui număr de 120 orașe din R.F. Germană. De data aceasta, manifestațiile nu au avut nimic de a face cu acțiunile de protest împotriva intențiilor de înzestrare a Bundeswehrului cu arma atomică, în cadrul N.A.T.O., sau cu demonstrațiile, ce au devenit tot mai frecvente în ultima vreme, în favoarea dreptului liber la cuvînt al tineretului universitar. Purtînd pancarte pe care se putea citi „Unde este acum renumita educație din Germania?” sau „Ușurați posibilitățile de învățătură!”, studenții au protestat împotriva a ceea ce a fost calificat de revista americană „TIME” ca „declinul și prăbușirea unui sistem de educație care altădată era comparat, prin calitatea sa excepțională, cu cea a școlilor elvețiene”. „Cea mai mare inițiativă studentescă de la revoluția din 1848” — astfel a apreciat un ziar vest-german această puternică acțiune de protest care, după cum s-a subliniat în cercurile ziaristice din Bonn, avea drept scop să atragă atenția asupra lipsei de sprijin și dezinteresului manifestat de partidele politice din R.F.G. față de problema educației tineretului.

Imagini din timpul unei manifestații a studenților din Hamburg

lă trece prin dificultăți serioase. Revista continuă: „Mil de copii de țărani continuă să învețe în clase vechi, în clădiri de școală cu o singură încăpere, multe institute de învățămînt superior nu au laboratoare sau biblioteci”.

Dar, după cum reiese din diferitele documente și declarații, sistemul de educație din R.F. Germană este amenințat și de o lipsă acută de cadre didactice. Potrivit părerilor exprimate de filozoful Georg Picht, cînd actualii profesori, în vîrstă între 50 și 60 de ani vor țese la pensie, „90 la sută din absolvenții universităților vest-germane vor trebui convinși să devină profesori pentru a se putea face față necesităților”. O problemă, și nu din cele mai puțin importante, este aceea a structurii actualului sistem de învățămînt. Din cauza pedicilor de tot felul, printre care taxele ridicate și examenele de admitere extrem de severe, numai 7 la sută din totalul copiilor vest-germani reușesc să pătrundă în „mîntelșcule”, echivalentul liceelor. „Multe persoane — scrie în legătură cu acesta „TIME” — se întreabă dacă un număr atât de mic de absolvenți de liceu va putea furniza forțele intelectuale necesare economiei Germaniei occidentale”.

Partidul creștin-democrat, de guvernămînt, a primit cu o nemulțumire vădită demonstrațiile studențesci, afirmînd că „nu există nici o situație primejdioasă”. Cancelarul Erhard a condamnat aceste manifestații, calificîndu-le drept „un abuz monstruos”. „Dar — subliniază revista americană — mulți vest-germani au fost suficient de socoți, pentru a sprînji demonstrațiile, după ce au studiat din nou statisticele sumbre citate de Picht, a cărui cartă, „Catastrofa educației germane”, a provocat, anul trecut, o dezbateră pe scară națională”.

S. E.

„Cosmos-77”

MOSCOVA 3 (Agerpres). — La 3 august, în Uniunea Sovietică a fost lansat un nou satelit artificial al Pămîntului — „Cosmos 77”. Pe bordul satelitelui este instalată aparatură științifică în vederea continuării explorării spațiului cosmic conform programului anunțat de agenția TASS la 16 martie 1962.

Satelitul a fost plasat pe o orbită cu următorii parametri: perioada inițială de revoluție 89,3 minute; distanța maximă de la suprafața Pămîntului (la apogeu) 291 km; distanța minimă de la suprafața Pămîntului (la perigeu) 200 km; înclinația orbitei 51,84 grade.

LUCRĂRILE COMITETULUI PENTRU DEZARMARE

În ședința de marți dimineașă a Comitetului pentru dezarmare, șeful delegației sovietice, S. K. Tarapkin, a declarat că în urma agresiunii din Vietnam — pe care a caracterizat-o ca pe un „război barbar” — ca și în urma intervenției americane din Republica Dominicană, situația internațională a devenit încordată.

El a remarcat că atît cîntarea delegației americane, cît și mesajul premiului britanic Wilson, nu amintesc nimic despre dezarmarea generală și totală, sarcină primordială a Comitetului celor 18.

Au mai rostit scurte intervenții delegații S.U.A. și Italiei. Ședința viitoare ca avea loc joi dimineașă.

„Evitați Franța!”

„LE MONDE” reproduce facsimilul unei originale „Invitații” diluata în S.U.A. și adresate turiștilor de peste ocean. Textul sînt astfel:

„Vizitați mai întîl America. NU MERGEȚI ÎN EUROPA. Fiți patrioți, păstrați aurul american. Dacă, însă, cădătorii în străinătate, evitați FRANȚA și alți inamici ai Statelor Unite”.

Asemenea „invitații” răspîndite cu mîile fac parte dintr-o întreagă campanie pe această temă. Campanie care a primit, după cit se pare, cauziunea unor înalte personalități politice americane (senatorul Fulbright — de pildă — și-a îndemnat compatrioții să... evite Parisul).

Se pare, însă, că americanii amatori de turism nu sînt prea receptivi la aceste apeluri care, oricum, nu pot să încălzească relațiile dintre Washington și Paris.

Declarația guvernului R.D. Vietnam

HANOI 3 (Agerpres). — Acela este dreptul sacru imprescribil al poporului vietnamez. Reamintind eforturile depuse în ultimii ani în R. D. Vietnam pentru soluționarea pașnică a conflictului din Vietnam, Declarația subliniază că singura cale pentru restabilirea păcii este respectarea triotă de către guvernul Statelor Unite a acordurilor de la Geneva din 1954 cu privire la Vietnam, acceptarea celor patru puncte ale poziției guver-

nului R. D. Vietnam. „Nu există altă cale, nici chiar recurgerea la intervenția O.N.U. în Vietnam”, se spune în Declarație.

Guvernul R. D. Vietnam cheamă țările socialiste, guvernele țărilor afro-asiatice, toate popoarele lumii, organizațiile de masă, personalitățile progresiste, să sprijine în mod energic lupta poporului vietnamez împotriva agresiunii, pentru independență și libertate.

Acesta este dreptul sacru imprescribil al poporului vietnamez. Reamintind eforturile depuse în ultimii ani în R. D. Vietnam pentru soluționarea pașnică a conflictului din Vietnam, Declarația subliniază că singura cale pentru restabilirea păcii este respectarea triotă de către guvernul Statelor Unite a acordurilor de la Geneva din 1954 cu privire la Vietnam, acceptarea celor patru puncte ale poziției guver-

nului R. D. Vietnam. „Nu există altă cale, nici chiar recurgerea la intervenția O.N.U. în Vietnam”, se spune în Declarație.

Guvernul R. D. Vietnam cheamă țările socialiste, guvernele țărilor afro-asiatice, toate popoarele lumii, organizațiile de masă, personalitățile progresiste, să sprijine în mod energic lupta poporului vietnamez împotriva agresiunii, pentru independență și libertate.

Acesta este dreptul sacru imprescribil al poporului vietnamez. Reamintind eforturile depuse în ultimii ani în R. D. Vietnam pentru soluționarea pașnică a conflictului din Vietnam, Declarația subliniază că singura cale pentru restabilirea păcii este respectarea triotă de către guvernul Statelor Unite a acordurilor de la Geneva din 1954 cu privire la Vietnam, acceptarea celor patru puncte ale poziției guver-

- File din istoria unei țări a „aurului negru”
- Concesiuni pînă în anul 2026

Intenția guvernului Kuweitului de a pune sub control operațiile companiilor petroliere, care și desfășoară activitatea în această țară, a fost concretizată recent. După cum s-a anunțat, în Kuweit a luat ființă Consiliul consultativ suprem al petrolului, care potrivit hotărîrii guvernului va exercita un control total asupra operațiilor petroliere, va studia angajamentele ce urmează să li se asume guvernul și companiile, va perfectă acordurile cu companiile. Toate acestea au ca scop sporirea veniturilor statului. Hotărîrea anunțată este un rod al luptei pentru cucerirea dreptului de a dispune de bogățiile țării, luptă care se desfășoară de mai mulți ani între companiile petroliere și guvern.

Dar, pentru a ne făma o imagine a problemelor în fața cărora se află Kuweitul, răsfoirea unor file din istoria acestui teritoriu poate fi revelatoare.

Pe la începutul secolului al XVIII-lea tribul nomad Oteiba, venit din interiorul Peninsulei Arabice, se instală pe o ieșitură de pămînt din regiunea Golfului Persic. Aici s-a ridicat orașul El

perirea unor zăcăminte de țitei prin anii 1932—1936 avea să transforme în numai cîteva decenii acest mic emirat, în cel mai bogat stat al Orientului Arab. Kuweitul, ale cărui rezerve de petrol sînt apreciate la 8.500 milioane tone, deține o cincime din rezervoarele petroliere ale întregii lumi.

În ceea ce privește evoluția extracției de petrol, cîteva cifre sînt grațioare. În anul 1946, cînd a început extracția, s-au produs 800.000 tone. Producția a crescut

acest sens este acordul încheiat între această companie și guvern în anul 1951. În conformitate cu acest acord, a fost concesionat întregul teritoriu al țării (inclusiv limita apelor teritoriale) pentru o perioadă de 75 de ani, adică pînă în anul... 2026. Proiecturile uriașe obținute de pe urma extracției și comercializării petrolului intră — în virtutea acordului — în sefulurile companiilor. Kuweitul a încasat sume derizorii în comparație cu fabuloasele profituri ale mono-

veniturilor s-a schimbat în favoarea acestora; făcîndu-se o împărțire a veniturilor după sistemul „fifty-fifty”. Dar și acest sistem a stîrnit nemulțumiri; la ultimele reuniuni ale Organizației țărilor exportatoare de petrol (din care face parte și Kuweitul) s-a solicitat o împărțire a redevențelor mai bună pentru țările producătoare.

Sumele primite de pe urma exploatarii petrolului, sume care reprezintă 90 la sută din veniturile statului, sînt încasate de un mic grup de familii — de seici — care le teazurizează la marile bănci sau le investesc în străinătate.

În Parlament, mai mulți deputați au cerut limitarea drepturilor marilor societăți de a dispune de petrolul kuweitian. Ziarul „Alahbar al Kuweit” a cerut chiar naționalizarea resurselor petroliere.

Crearea Consiliului consultativ suprem al petrolului, a cărei înființare este apreciată de observatori ca o urmare a presiunii exercitate de cererii reprezentînd interesele naționale, a fost primită ca o măsură importantă, a cărei eficiență, însă, urmează să fie în viitor să fie probată.

IOAN TIMOFTE

Kuweit: petrol și profituri